

26.55x16.51	1	עמוד 36	גפן	20/10/2017	60695810-5
הבית לחולי טרשת נפוצה - עמות - 54710					

בריאות

יוצרים עם טרשת נפוצה

תכירו את אורלי לביא - מורה לחינוך מיוחד שחלתה בטרשת נפוצה, עברה להתגורר בפרדס חנה עם גילוי המחלה והתאהבה בעולמות אומנות הקרמיקה והתאטרון בזכות אנשים חדשים שמגשה ● ענת צדפק דוברת עמותת הבית לחולי טרשת נפוצה

מופע, עם אביזרים שהם מייצרים בעצמם ובדיוק לפני שנה הם העלו מופע מאוד מוצלח עם ביבות ענק שעמלו עליהם זמן רב.

"החלטתי בליבי, שאני עושה את מירב המאמצים לפעול בכוחות עצמי ולא להפיל זליפול למעמסה על הסובכים אותי. כמו כן יצאחי לפנסיה רפואית. בנוסף, ההחלטה שאני מתפקדת וממשיכה בחיי ככל יכולתי להנאתי והנאת בני משפחתי, נתנה לי כוחות מחדשים וזה שומר על שפיות רעתי". עבודות הקרמיקה של אורלי לביא מוצגות כיום לראשונה בגלריית "הבית" שהקימה עמותת **הבית לחולי טרשת נפוצה** במדרחוב זיכרון יעקב. גלריית **הבית** מציעה לקהל הרחב אוסף יצירות אומנות של עשרות חולי טרשת נפוצה בתחומים מגוונים כגון: ציור, קדרות, צילום, פיסול, תכשיטנות, עיסת נייר, מוצרי סדקית, ויצירות פרוזה ושירה.

אורלי לביא עם אחת היצירות

לה להרגיש, שהיא יכולה להישען עליו בעתות מצוקה וצרה. כשעברה אורלי לפרדס חנה הכירה אומנים נוספים חולי טרשת נפוצה והתחילה ליצור יותר וליצור עם קרמיקה. כיום אורלי עובדת משרה חלקית **בבית** חולים שיהם בריפוי כעיסוק, ואת שארית זמנה מעבירה בין תאטרון, עבודות **הבית** בישול ואומנות הקרמיקה.

את התאטרון הכירה לפני 4 שנים כשפגשה את הבימאית עדי שגב, רוב החברים בקבוצה מעל גיל 60 והיא הצעירה שביניהם. כל שנה הם מעלים

כסדרם. גם הנסיעה הארוכה לארצות הברית של המשפחה עברה בשלום, אולם עם חזרתה לארץ, התחילה אורלי להרגיש תופעות שונות כגון, שהתבררו כהתקף חריף של המחלה, עם קשיי הליכה ונימוליס. אורלי החלה לקבל שוב זריקות רק הפעם הן הפסיקו להשמיץ אחרי כמה חודשים ספורים.

אחרי 10 שנים של התמודדות עם המחלה אורלי ומשפחתה מחליטים לעזוב את המרכז ולעבור לגור בפרדס חנה. אורלי מקבלת תפקיד כב"ס החקלאי במגמת חינוך מיוחד. באותה התקופה הטיפולים והמצב עלו רגה אורלי קיבלה טיפול של כימו מוחלש, עברה ניקוי דם והמצב רק החמיר- אז נמלה בליכה ההחלטה לא לחזור להוראה כדי שתלמידיה יזכרו אותה במיטבה, ולא יראו את הקשיים שהיא מתמודדת איתם. המקל הליכה הוחלף בהליכון, התרופה כזריקה הוחלפה באינפוזיה. לשמחתה בעלה אלי, היה לצידה לאורך כל הדרך, תמך, עזר ועודד, ונתן

אורלי לביא בת 53 נשואה, אמא ל-3 בנים וסבתא לנכד ראשון החלה להרגיש לפתע נימוליס בידיים וברגליים בגיל 33, תחושות שהיו ורות לה ולמערכת הבריאות, שלא הכירה מספיק ראו את המחלה. "היו לי המון סימפטומים ורופא המשפחה שלי שלח אותי לפסיכאטר שישר נתן לי כדורי הרגעה, כמובן שזרקתי את הכדורים והחלפתי רופא".

אורלי הופנתה לרופאה חדשה, צעירה וגמרצת ששמרה על ראש פתוח והעלתה השערה שכנראה מדובר במחלת הטרשת הנפוצה. חשוב לציין שבאותו הזמן ידעו מעט על המחלה ואורלי נשלחה לבי"ח אסף הרופא לדר' רוגי מילוא שעשה לה ריקור מותני ואימת את החשוד- יש לה טרשת נפוצה. אורלי התחילה מיד בטיפול של זריקות כל יומיים, כשחשה תחושה נוראית של חוסר אונים. הזריקה הצליחה להשפיע במשך שמונה שנים ללא תופעות לוואי, וחיי היום יום התנהלו

גלריית "הבית" לאומנים ויוצרים חולי טרשת נפוצה רח' המייסדים 43 (במצד) מדרחוב זיכרון יעקב פתוחה לציבור הרחב לאורך כל ימות השבוע (כולל שבת) משעות הבוקר עד הערב טלפון 04-6257003 ■ צילומים: יח"צ